

[Dyremose]

Jeg tror faktisk, denne anledning til at tage sagen op igen er til stede, og jeg håber derfor, at vi i løbet af denne debat eller under det efterfølgende udvalgsarbejde kan få det radikale venstre til at skifte standpunkt endnu en gang og ende det rigtige sted, nemlig dér hvor man oprindeligt var med hr. Bolvigs klare udtalelser til Børsen den 20. februar.

Når jeg tror, at det kan lade sig gøre, hænger det sammen med, at det ifølge de oplysninger, vi oprindeligt havde fået, var sådan, at pantebreve skulle formidles gennem Låne- og Sparekassen for offentligt Ansatte. I status pr. 31. december 1980 for Lønmodtagernes Dyrtingsfond udgjorde pantebrevene 13,1 mill. kr. ud af en samlet aktivmasse på 10,263 mia kr., dvs. pantebrevene udgjorde 0,1 pct. af den samlede aktivmasse. Ifølge de oplysninger, vi havde fået igen på det tidspunkt, skulle unoterede aktier handles igennem Privatbanken. Unoterede aktier udgjorde i status pr. 31. december 19,6 mill. kr. eller 0,2 pct. af den samlede aktivmasse. Det var altså det fantastiske bidrag til forøgelse af konkurrencen, at 0,3 pct. af den samlede formue skulle placeres via de andre pengeinstitutter.

Jeg ved godt, at der i lovteksten er mulighed for, at denne andel bliver forøget, og den kan blive forøget noget, men det vil stadig væk være sådan, at koncentrationen af de midler, der placeres af Lønmodtagernes Dyrtingsfond, vil blive placeret gennem Arbejdernes Landsbank, og at det vil være en vældig del af landsbankens samlede indsats. Det fremgår af et svar, som vi har fået i dag i erhvervsudvalget fra arbejdsministeren på et spørgsmål, vi stillede i erhvervsudvalget efter samrådet.

Det fremgår, at Arbejdernes Landsbank i perioden 1. april til 31. december 1980 har indkøbt aktier og obligationer for Lønmodtagernes Dyrtingsfond for samlet ca. 1.380 mill. kr. Dette beløb udgør ca. 17 pct. af Arbejdernes Landsbanks samlede fondstransaktioner i 1980. Der er altså tale om, at 17 pct. eller næsten $\frac{1}{5}$ af deres samlede transaktioner i hele 1980 udgøres af forretningerne for Lønmodtagernes Dyrtingsfond i $\frac{3}{4}$ af året. Det bliver på årsbasis noget med, at op mod $\frac{1}{4}$ af deres samlede fondsarbejde er for Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Det er klart, at der her

er et væsentligt bidrag til bankens økonomiske grundlag.

Nu har vi netop i dag angående spørgsmålet om fordelingen på forskellige markedsgrupper, altså pantebreve, unoterede aktier og øvrige handeler, fået et svar fra arbejdsministeren i arbejdsmarkedsudvalget, der hævder, at denne opdeling af markedet, således at pantebreve gennem Låne- og Sparekassen for offentligt Ansatte og unoterede aktier gennem Privatbanken og øvrige placeringer gennem Arbejdernes Landsbank ikke skulle være korrekt.

Men det fremgår indirekte af svaret, at det alligevel er sådan, at Låne- og Sparekassen for offentligt Ansatte har forvaltet op til 0,3 pct., at Privatbanken på nuværende tidspunkt ingen forretninger har foretaget for Lønmodtagernes Dyrtingsfond, og det bliver nævnt i svaret, at Privatbanken skal kunne gøre andet end at handle med unoterede aktier.

Denne påstand fra arbejdsministeren i dag må vi have yderligere dokumentation for, og vi må have at vide, om Privatbanken går ind og konkurrerer på hele markedet på lige fod med Arbejdernes Landsbank. Vi må også have at vide, om andre banker og andre sparekasser kan få lov til at give tilbud, således at der kan blive tale om en reel konkurrence mellem mange forskellige pengeinstitutter med henblik på at sikre lønmodtagerne den bedst mulige forrentning.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Dyremose, at arbejdsministeren ingen som helst mulighed har for at sikre dette, idet fondsbestyrelsen forvalter i overensstemmelse med loven, og ingen af de af hr. Dyremose nævnte oplysninger giver den ringeste grund til at tro, at der ikke administreres i overensstemmelse med loven.

Jeg bryder mig altså ikke meget om disse insinuationer, som bestandig går igennem en række af indlæggene. Det kan godt være, at nogle af os er sarte, men hvis det drejer sig om lønmodtagerrepræsentanter, eller hvis det drejer sig om et i øvrigt velrenommeret pengeinstitut, som har ordet »arbejderne« i sit navn, er det på en eller anden måde noget, der kan mistænkeliggøres, noget, der er mislikt.